

Κάρλο Καφιέρο, Η οργάνωση της ένοπλης πάλης

☰ Κατηγορία: **Αναρχική Θεωρία**

Στις παραμονές του συνεδρίου του Λονδίνου είναι επείγον το ότι κάθε άποψη θα πρέπει να εκφραστεί όσον αφορά την άμεση επαναστατική δραστηριότητα, δραστηριότητα η οποία στοχεύει να φέρει το ξέσπασμα της επανάστασης πλησιέστερα. Στο συνέδριο αυτό οι οπαδοί της νομιμότητας και οι κοινοβουλευτικοί θα λάμπουν δια της απουσίας τους και όλοι εκείνοι που θα είναι παρόντες θα συνάψουν μια τέλεια

συμφωνία όσον αφορά την ανάγκη των βίαιων μέσων πάλης. Επομένως, ολόκληρη η ημερήσια διάταξη θα ασχοληθεί με το εξής ζήτημα: Πώς θα οργανώσουμε τη βία.

Δύο λύσεις θα προταθούν: η μια από την κλασσική σχολή σκέψης, η άλλη από τη σύγχρονη. Η πρώτη θα προτείνει μια πειθαρχημένη τάξη σε στρατιωτικές βαθμίδες και καθορισμένες με σαφήνεια γραμμές μάχης. Η δεύτερη, αντίθετα, θα υποστηρίξει την αποκέντρωση των ομάδων. Δηλαδή η πρώτη θα απαιτήσει μια μεγάλη συγκεντροποίηση δυνάμεων, η δεύτερη μια απέραντη διασπορά δυνάμεων.

Οι αναρχικοί στη Γαλλία οργανώνονται με το ίδιο σύστημα: η δύναμή τους αυξάνεται και ήδη ασκεί πίεση στην κυβέρνηση.

Όλοι οι άλλοι τύποι καταπίεσης που χαρακτηρίζουν τα υπόλοιπα κράτη της Ευρώπης μπορούν να τοποθετηθούν μεταξύ της ρωσικής μονοκρατορίας και της γαλλικής δημοκρατίας.

Το πρόβλημα, επομένως, επιλύεται με πρακτικό τρόπο. Η φάλαγγα και ο αυταρχικός στρατιωτικός τύπος οργάνωσης έχουν φάει τα ψωμιά τους και είναι πλέον απολύτως ανίσχυρα μέσα, ακόμα κι αν είναι αρκετά ισχυρά μέσα στην πρώτη σύγκρουση με το κράτος.

Η συγκεντρωποιημένη επαναστατική οργάνωση έχει σπάσει όπως ένα πλακάκι γυαλιού στη Γερμανία του Βίσμαρκ, χωρίς να χυθεί ούτε μια σταγόνα αίματος, ενώ το καθεστώς των Ρομανώφ, με τις αγχόνες και τα βασανιστήριά του, δεν

μπορεί να υπερνικήσει την αποκεντροποιημένη οργάνωση των μικρών ομάδων στη Ρωσία.

Είναι αλήθεια ότι στη Γερμανία το ελάττωμα δεν ήταν μόνο στη μορφή, αλλά και στο περιεχόμενο της δράσης. Αλλά μετά απ' όλα αυτά, αυτή η συμπαγής δύναμη εξυψώθηκε τόσο πολύ στο εκλογικό επίπεδο και τόσες πολλές ελπίδες συνδέθηκαν σ' αυτό από τη στιγμή που το νομικό της μέρος αποκλείστηκε. Έτσι, με μια καλή αιτία μπορούμε να αποδώσουμε την ήττα του συστήματος αυτού όχι μόνο στους νομικίστικους στόχους του, αλλά και στην αυταρχική μορφή του. Σήμερα έχει καταδειχθεί ότι το δόγμα των παραβολών θα αποσταλεί στο μουσείο μαζί με την θωράκιση των περασμένων εποχών. Η δύναμη των επαναστατών είναι η αντίθεσή της -- το δόγμα των αντιθέτων. Στο συγκεντρωτικό κράτος, το στρατιωτικοποιημένο και το πειθαρχικό, το αυταρχικό και το δεσποτικό, πρέπει να

αντιτάξουμε μια αποκεντρωμένη δύναμη, ελεύθερη και αντιεξουσιαστική. Υπάρχει ανάγκη να απαριθμούμε τα πλεονεκτήματα του νέου συστήματος; Εκτός από τη μεγάλη δύναμη επίθεσης και αντίστασης, η δράση προχωρά ευκολότερα και γρηγορότερα, ο καθένας θυσιάζει πιο πρόθυμα τα υπάρχοντά του και τη ζωή του σύμφωνα με την πρωτοβουλία του, η προδοσία γίνεται δύσκολη και προκαλεί περιορισμένη ζημιά, υπερτερώντας μερικώς. Όλες οι στάσεις και όλες οι πρωτοβουλίες, βρίσκοντας την πλήρη ανάπτυξή τους, δίνουν καταπληκτικά αποτελέσματα, όπως η βόμβα cabiliek καθώς και η αριστοτεχνική κατασκευή χρήση των ναρκών. Γι' αυτό, όχι άλλα γραφεία αλληλογραφίας ή στατιστικής, όχι άλλα γενικά σχέδια που επιλύονται εκ των προτέρων, αλλά ο κάθε σύντροφος να επιδιώξει να συγκροτήσει στον τόπο του μια ομάδα γύρω του, μια χούφτα ανθρώπων που θα ενεργήσει αλάνθαστα. Δέκα άνδρες, έξι άνδρες (και γυναίκες), μπορούν να πραγματοποιήσουν

ενέργειες που θα βρουν την ηχώ τους σ' όλο τον κόσμο.

Μετά βίας θα αρχίσουν οι ενέργειες μιας ομάδας, όταν θα έχει καλυφθεί ολόκληρη η χώρα από τέτοιες ομάδες και η όλη δραστηριότητα θα γίνεται γενικευμένα. Κάθε ομάδα θα είναι το κέντρο της δικής της δράσης, με ένα δικό της σχέδιο και μια πολλαπλότητα ποικίλων και αρμονικών πρωτοβουλιών. Η έννοια ολόκληρου του πολέμου θα είναι ένα μόνο μια: η καταστροφή όλων των καταπιεστών και των εκμεταλλευτών.

Υγεία στους επαναστάτες αναρχικούς.

** Το μικρό αυτό κείμενο του Κάρλο Καφιέρο, ιταλού αναρχικού κομμουνιστή, ήταν, μάλλον, εισήγηση-πρότασή του στο αναρχικό (ή*

σοσιαλιστικό) συνέδριο του Λονδίνου το 1881 και πραγματεύεται το ζήτημα της ένοπλης πάλης. Δημοσιεύτηκε στο αναρχικό ιταλικό περιοδικό «Il Grido del Popolo» - «Η Κραυγή του Λαού» - στο τεύχος της 4 Ιούλη 1881, που κυκλοφορούσε στη Νάπολι. Εμείς το βρήκαμε στην ιστοσελίδα www.christiebooks.com/html/history/archives4.html απ' όπου και το μεταφράσαμε. Στα ελληνικά έχει κυκλοφορήσει το έργο του Κάρλο Καφιέρο «Σύνοψη του Κεφαλαίου του Μαρξ» από τις εκδόσεις «Ελεύθερος Τύπος», το 1980, σε μετάφραση Γιάννη Γαλανόπουλου και επιμέλεια Βασίλη Καραπλή, αλλά, τώρα το βιβλίο αυτό είναι εκτός εμπορίου.